

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 44/19
V Luxemburgu 28. marca 2019

Rozsudok vo veci C-405/16 P
Nemecko/Komisia

Súdny dvor ruší rozhodnutie Komisie, podľa ktorého nemecký zákon o obnoviteľných zdrojoch energie z roku 2012 (EEG z roku 2012) zahŕňa štátnu pomoc

Komisia nepreukázala, že výhody stanovené v EEG z roku 2012 zahŕňajú štátne prostriedky, a teda predstavujú štátnu pomoc

V roku 2012 Nemecko zaviedlo zákonom o obnoviteľných zdrojoch energie (EEG z roku 2012), schému podpory v prospech podnikov vyrábajúcich elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie a z banského plynu („elektrina vyrobená podľa EEG“).

Uvedený zákon týmto výrobcom zabezpečoval¹ vyššiu cenu, než je trhovú cenu. Na účely financovania tohto podporného opatrenia zaviedol „príplatok EEG“, ktorý musia zaplatiť dodávatelia zásobujúci konečných odberateľov a ktorý bol v praxi prenesený na týchto odberateľov.² Niektoré podniky, ako sú energeticky náročné podniky výrobného odvetvia, však mohli mať výhodu obmedzenia tohto (preneseného) príplatku, aby si zachovali svoju konkurencieschopnosť na medzinárodnej úrovni. Príplatok EEG musel byť vyplatený prevádzkovateľom medziregionálnej prenosovej sústavy s vysokým alebo veľmi vysokým elektrickým napätím (PPT), ktorí boli povinní predávať elektrinu vyrobenú podľa EEG.³

V rozhodnutí z 25. novembra 2014⁴ Komisia konštatovala, že EEG z roku 2012 zahŕňal štátnu pomoc, pričom ju do značnej miery schvaľoval.

Podľa Komisie je podpora podnikov vyrábajúcich elektrinu podľa EEG, aj keď predstavuje štátnu pomoc, zlučiteľná s právom Únie. Komisia taktiež kvalifikovala zníženie príplatku EEG pre energeticky náročné podniky ako štátnu pomoc. Vzhľadom na to, že Komisia považovala väčšinu týchto znížení za zlučiteľnú s právom Únie, nariadila vrátenie len pre obmedzenú časť.

Nemecko podalo proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Všeobecný súd Európskej únie, ktorú Všeobecný súd zamietol rozsudkom z 10. mája 2016⁵.

Nemecko teda podalo proti tomuto rozsudku odvolanie na Súdny dvor.

Súdny dvor vo svojom rozsudku z dnešného dňa vyhovuje odvolaniu a ruší tak rozsudok Všeobecného súdu, ako aj rozhodnutie Komisie.

¹ Tento zákon sa uplatňuje od 1. januára 2012 do 31. júla 2014. Od 1. augusta 2014 bol nahradený EEG z roku 2014, ktorý Komisia schválila rozhodnutím z 23. júla 2014 (pozri tlačové komuniké Komisie IP/14/867).

² Táto záťaž predstavuje 20 % až 25 % celkovej sumy fakturovanej priemernému konečnému spotrebiteľovi.

³ Príplatok EEG tak predstavuje prípadný rozdiel medzi cenou získanou PPS na spotovom trhu burzy elektriny EEG, ktorú dodávajú do svojej siete, a finančnou záťažou, ktorá im vyplýva zo zákonnej povinnosti platiť za túto elektrinu podľa sadzieb stanovených zákonom, čo je rozdiel, ktorý majú PPS právo požadovať od dodávateľov zásobujúcich konečných odberateľov.

⁴ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2015/1585 z 25. novembra 2014 o schéme štátnej pomoci SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [ktorú poskytlo Nemecko na podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a energeticky náročných odberateľov] (Ú. v. EÚ L 250, 2015, s. 122 ; pozri aj tlačové komuniké Komisie IP/14/2122).

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 10. mája 2016 vo veci Nemecko/Komisia ([T-47/15](#); pozri aj TK [49/16](#)).

Podľa Súdneho dvora Všeobecný súd nesprávne dospel k záveru, že prostriedky získané na základe príspevku EEG predstavujú štátne prostriedky.

Z uvedeného vyplýva, že chýba skutočnosť potrebná na kvalifikovanie výhod vyplývajúcich z mechanizmov zavedených EEG z roku 2012 ako „pomoci“.⁶

Na jednej strane príplatok EEG nemôže byť porovnateľný s poplatkom, keďže EEG z roku 2012 neukladá dodávateľom zásobujúcim konečných odberateľov povinnosť, aby na týchto odberateľov preniesli sumy zaplatené za príplatok EEG. Skutočnosť, že „v praxi“ bola finančná záťaž vyplývajúca z príplatku EEG prenášaná na konečných odberateľov, v tejto súvislosti nepostačuje.

Na druhej strane Všeobecný súd nepreukázal, že štát mal právomoc disponovať s prostriedkami získanými na základe príplatku EEG ani že vykonával verejnú kontrolu nad PPS poverenými správou týchto prostriedkov.

Súdny dvor okrem iného uvádza, že skutočnosť, že prostriedky získané na základe príplatku EEG sú výlučne určené na financovanie systémov podpory a kompenzácie podľa ustanovení EEG z roku 2012, skôr preukazuje, že štát nemohol konkrétne disponovať s týmito prostriedkami, to znamená rozhodnúť o inom určení. Navyše, aj keď takto uvedené skutočnosti Všeobecným súdom umožňujú v skutočnosti dospieť k záveru, že verejné orgány vykonávajú kontrolu riadneho výkonu EEG z roku 2012, neumožňujú naopak dospieť k záveru, že existuje verejná kontrola nad prostriedkami získanými na základe príplatku EEG.

Z tých istých dôvodov Súdny dvor konštatuje, že Komisia nepreukázala, že výhody stanovené v EEG z roku 2012 zahŕňali štátne prostriedky, a predstavovali preto štátnu pomoc.

Súdny dvor preto ruší nie len rozsudok Všeobecného súdu, ale aj rozhodnutie Komisie.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

---

⁶ Na to, aby mohli byť zvýhodnenia považované za „pomoc“, musia byť na jednej strane poskytnuté priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov a na druhej strane musia byť pripísateľné štátu.